

การพัฒนาชุดการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคล
ในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำ ในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียน
ที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
APIDESE Supervision for Enhancing Competency for teachers under
Khon Kaen primary educational service area office to teach special need with
career path in the 21st century.

สิรินันท์ สุรไพฑูรย์ แซ่ผุง*

Sirinan surapaitoon Saepung

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น 2) ศึกษาผลการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาและ 3) ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมในโรงเรียน 64 แห่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 64 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงจากครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมประจำโรงเรียนและสมัครเข้าร่วมในการพัฒนา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 56 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ทดลอง ได้แก่ คู่มือชุดการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา แผนจัดการเรียนรู้ และแผนนิเทศ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพของชุดนิเทศ แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบสอบถามความคิดเห็น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีประสิทธิผล ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย และการทดสอบค่าที่ t-test

*ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ดร.สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

Senior Professional Level Supervisor Dr., Khon Kaen Primary Educational Service Area Office

Received: September 15, 2023/ Revised: November 15, 2023/ Accepted: December 12, 2023

ผลการวิจัย พบว่า 1) การพัฒนาชุดการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคล ในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำ ในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นที่พัฒนาขึ้น มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 4.36, S.D.=0.15) มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I) เป็น 0.66 และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) 5.60 2) ผลการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคล ในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำ ในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา พบว่า หลังการนิเทศสูงกว่าก่อนนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้รายบุคคลอาชีพและการมีงานทำ ในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 2.89, S.D.=0.13) 3) ครูมีความคิดเห็นต่อการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.44, S.D.=0.50)

คำสำคัญ : การนิเทศแบบ APIDESE; ทักษะอาชีพและการมีงานทำ; ความต้องการพิเศษ

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop a APIDESE supervision to enhancing and competency for teachers under Khon Kaen primary educational service area office to teach special need with career path in the 21st century 2) study the results of the APIDESE supervision for enhancing competency in classroom teach special need with career path in the 21st century and 3) to study the opinions of assistant teachers on APIDESE supervision for enhancing competency in classroom. The sample group includes 56 assistant teachers under the Khon Kaen primary educational service area office to teach special need were purposive sampling. The tools used in the research consisted of 1) the experimental tools was a APIDESE supervision kit toenhancing competency in classroom assessment, and 2) the tools used for data collection were the supervisory quality assessment. The data were analyzed using mean, standard deviation, efficacy index, distribution coefficient, and t-test.

The results of the research found that 1) a APIDESE supervision kit to enhancing competency in classroom assessment was of good quality 2) the results of the APIDESE supervision for enhancing competency in classroom to teach special need with career path in the 21st century, it was found that, the assistant teachers had a enhancing and competency higher level of

cognition after supervision than before supervision at the .05 level, and they were competent in teaching design career path for special need ability, and 3) Teacher assistants agreed with the APIDESE supervision for enhancing competency in teaching design career path.

Keywords : Supervision; Career; Special need

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคนทั้งในด้านความรู้ ความคิดความสามารถ รวมทั้ง พฤติกรรม เจตคติ ค่านิยม และคุณธรรม ตั้งแต่รากฐานชีวิตและต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา องค์การมหาชน, 2557: 1) การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพเหมาะสม และมีคุณสมบัติสอดคล้องกับ ความต้องการในการใช้กำลังคนของประเทศ การศึกษาจึงเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญต่อการเพิ่มศักยภาพ ในการแข่งขันของประเทศ ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงควรมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพบริบท ที่เปลี่ยนแปลงไป (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558: 5)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่แสดงเจตนารมณ์ ในการยกระดับการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้น โดยกำหนดสิทธิและโอกาสของประชาชนในการได้รับ การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐต้องจัดโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เด็กและเยาวชนพิการทุกประเภทมีสิทธิ และโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ซึ่งสอดคล้องเชื่อมโยงกับพระราชบัญญัติการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มาตรา 5 ที่กล่าวถึงสิทธิทางการศึกษาของคนพิการในการได้รับโอกาสและบริการ ทางการศึกษาในทุกระบบและทุกรูปแบบที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมี ความสุขตามศักยภาพของแต่ละบุคคล และมาตรา 18 ที่กล่าวว่า ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีหน้าที่ ดำเนินการจัดการศึกษา การเรียนรวมนิเทศ กำกับ ติดตาม เพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพตามที่กฎหมายกำหนด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2555: 12) ตลอดจน กรอบทิศทางของแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2560-2574) ซึ่งเป็นแผนแม่บทสำหรับหน่วยงานสู่การปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ การมุ่งเน้นการประกันโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาการพัฒนา คุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และการศึกษาเพื่อการมีงานทำและสร้างงานได้ ภายใต้บริบทเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศและของโลกที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความเป็นพลวัต ภายใต้อิทธิพลแห่งปัญญาสังคมแห่งการเรียนรู้ และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ รวมทั้งกล่าวถึง การจัดการศึกษาแบบรวม (Inclusive Education) เพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง ซึ่งเป็นกลไกขับเคลื่อนให้เกิดเป็น รูปธรรม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 1) การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการตั้งอยู่บนพื้นฐานของ

ความเชื่อที่ว่า คนพิการทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้หากได้รับโอกาสในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความพิการ แนวทางการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการที่สำคัญ คือ ให้โอกาสคนพิการได้เรียนร่วมกับคนปกติในโรงเรียนปกติและดำรงชีวิตอยู่ในชุมชนร่วมกับบุคคลอื่น ๆ การจัดการเรียนรวมในโรงเรียน จึงนับเป็นก้าวสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย เพื่อให้ทุกคนได้รับการศึกษาตามต้องการความจำเป็นของแต่ละบุคคล (Stainback & Stainback, 1996: 87)

ในปีงบประมาณ 2559 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ประกาศเรื่อนำร่องการจัดตั้งกลุ่มงานการศึกษาพิเศษการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา และมีเป้าหมายขยายให้ครบทุกพื้นที่ เพื่อให้การดำเนินงานและการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนั้นได้ประกาศความร่วมมือด้านการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ 9 ประเภท เพื่อความคล่องตัวในการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560: 12)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งได้เข้าร่วมนำร่องการจัดตั้งกลุ่มงานการศึกษาพิเศษการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา โดยจัดการศึกษาทั้งการจัดการศึกษาแบบทั่วไปและการศึกษาแบบเรียนรวมในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น มีความตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของโอกาสและความเท่าเทียมทางด้านการศึกษา ตามนโยบายจุดเน้นที่ 3 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยที่มีอายุ 3-5 ปี และผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เข้าถึงโอกาสทางการศึกษา ป้องกันการหลุดออกจากระบบ รวมทั้งช่วยเหลือเด็กตกหล่น เด็กออกกลางคัน และ ค้นหาเด็กพิการให้กลับเข้าสู่ระบบการศึกษา จึงได้กำหนดจุดเน้นข้อที่ 3 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ด้านโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมการเข้าถึงบริการทางการศึกษาขึ้น เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้ผู้เรียนได้เข้าถึงการศึกษามากที่สุด โดยมีโรงเรียนที่มีนักเรียนพิการเข้ารับบริการการศึกษาแบบเรียนรวม จำนวน 64 โรงเรียน จากจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 84 โรงเรียน โดยในจำนวนนี้มีการจัดการศึกษาห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกในระดับมัธยมศึกษา 2 โรงเรียน ซึ่งเป็นความร่วมมือกับศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น ทั้งนี้เพื่อให้บริการทางการศึกษาแก่นักเรียนออทิสติกที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยในการพัฒนาคุณภาพการศึกษานั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ได้พัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยการนิเทศการศึกษาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูประสบผลสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ ประสิทธิภาพ ตลอดจนเสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งการนิเทศการศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษารวมถึงคุณภาพการจัดการศึกษาเรียนรวม ทั้งนี้เนื่องมาจาก

การนิเทศการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ส่งเสริมและพัฒนากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนและการปฏิบัติงานของครู ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินการนิเทศบรรลุเป้าหมาย ในการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้นิเทศจะต้องมีความรู้ มีความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ การกำหนดจุดมุ่งหมายของการนิเทศที่ชัดเจน จะเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยิ่งกำหนดจุดมุ่งหมายได้ชัดเจนเท่าใด ยิ่งทำให้มองเห็นแนวทางการปฏิบัติและเป้าหมายได้ชัดเจนขึ้นเท่านั้น การนิเทศจะเน้นความร่วมมือกันระหว่างผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือ แนะนำ และผู้รับการช่วยเหลือ เพื่อการพัฒนากการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และไม่ได้เกี่ยวข้องกับการประเมินผลครูแต่เน้นคุณภาพของครู (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2553: 35) การนิเทศแบบชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching & Mentoring) เป็นการนิเทศที่ศึกษานิเทศก์นำมาใช้เพื่อการพัฒนาการศึกษาให้คำชี้แนะและเป็นที่ปรึกษาแก่ครู นอกจากนี้ในการพัฒนาครูยังมีการนำแนวคิดของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (Professional Learning Community หรือ PLC) มาใช้ในการพัฒนาด้วย เนื่องจากเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากการปฏิบัติงานร่วมกัน สนับสนุนกัน เรียนรู้ร่วมกัน และแบ่งปันความรู้ระหว่างกันของผู้ปฏิบัติส่งผลให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาได้ผลยั่งยืน (วิจารณ์ พานิช, 2556: 20)

ผลจากการนิเทศการศึกษาในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2564-2565 ที่ผ่านมา พบว่า การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ในโรงเรียนจัดการศึกษาเรียนรวม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มีการดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนของครูขาดความรู้และขาดทักษะการจัดการศึกษารายบุคคลและเทคนิคการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา รวมไปถึงครูขาดผู้เชี่ยวชาญเพื่อนิเทศชี้แนะและเป็นที่ปรึกษา ตลอดจนครูขาดผู้นำในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านการจัดการศึกษาเรียนรวมอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังพบว่า การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาในโรงเรียนจัดการศึกษาเรียนรวม เป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาแต่การดำเนินการดังกล่าวยังไม่สอดคล้องและไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้ปกครองมากนัก ซึ่งผู้เรียนและผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความต้องการหลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวคือ ไม่ได้มุ่งเข้ารับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา แต่มุ่งที่จะมีพื้นฐานอาชีพและงานทำ มีอาชีพและรายได้พึ่งพาตนเองในอนาคต ซึ่งครูต้องมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้อย่างรายบุคคลและการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2563: 7) ที่ตระหนักถึงภารกิจที่สำคัญในการพัฒนาประชากรของชาติให้เป็นคนไทยในอนาคตจะต้องมีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 คือ มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรมคิด ผู้ประกอบการ และเกษตรยุคใหม่ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง ซึ่งสภาพ

ปัญหาและความจำเป็นดังกล่าวเหล่านี้ เป็นสาเหตุสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาอันจะส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษการศึกษาในโรงเรียนจัดการศึกษาเรียนรวม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะศึกษานิเทศก์ซึ่งได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบกลุ่มงานการจัดการศึกษาเรียนรวม (การศึกษาพิเศษ) กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จึงได้พัฒนาการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ซึ่งเป็นการนิเทศที่มีกระบวนการทำงานเป็นขั้นตอนและได้นำวิธีการนิเทศแบบชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching & Mentoring) มาใช้ร่วมกับแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (Professional Learning Community หรือ PLC) เพื่อพัฒนาครูให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาเรียนรวมในโรงเรียนจัดการศึกษาเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
2. เพื่อศึกษาผลการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลก่อนและหลังการใช้แบบนิเทศในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา

หลักการหรือแนวคิดที่สนับสนุนการวิจัย

การพัฒนาชุดการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ดำเนินการโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory

Action Research) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ประกอบด้วย 1) แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community หรือ PLC) 2) แนวคิดวิธีการนิเทศแบบชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching & Mentoring) และ 3) แนวคิดการจัดการศึกษาเรียนรู้รวม ในการขับเคลื่อนและพัฒนาโดยยึดหลักการทำงานเป็นทีม โดยการร่วมมือของครู (Collaboration) การเปิดใจและรับการชี้แนะการปฏิบัติงานจากพี่เลี้ยงซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ (Expert advice and study visit) ตลอดจนการสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflection dialogue) ซึ่งมีเป้าหมายมุ่งพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคลด้านทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรู้รวมประจำโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 64 คน ในโรงเรียน 64 แห่ง ที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษศึกษา

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ประกอบด้วย 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างในการพัฒนาชุดการนิเทศ ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากโรงเรียนที่จัดการศึกษาเรียนรู้รวม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 4 โรงเรียน และกลุ่มตัวอย่างทดลองผลการนิเทศ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (1970: 607 - 610) ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทั้งสิ้น จำนวน 56 คน จากโรงเรียนที่จัดการศึกษาเรียนรู้รวม จำนวน 8 โรงเรียน โดยการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้ 1) เป็นครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรู้รวมประจำโรงเรียนและสมัครเข้าร่วมในการพัฒนา 2) มีเวลาเพียงพอในการเข้ารับการพัฒนา 3) เป็นครูที่ต้องการเห็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงของการจัดการศึกษาเรียนรู้รวมเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ทดลอง ได้แก่ ชุดการนิเทศ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคล ในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้จากการสังเคราะห์กระบวนการนิเทศของนักวิชาการและนักวิจัยหลายคน โดยได้นำกระบวนการนิเทศมาประยุกต์ใช้ในการนิเทศ เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น โดยเรียกชื่อกระบวนการนิเทศว่าการนิเทศ APIDESE ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 Assessment ประเมินสภาพปัจจุบัน โดยประชุมศึกษานิเทศก์ประจำสหวิทยาเขต เพื่อวิเคราะห์และทบทวนสภาพผลการดำเนินงานนิเทศการจัดการศึกษาเรียนรวมของปีที่ผ่านมา (Data Analysis and Assessing)

ขั้นตอนที่ 2 Plan วางแผนการดำเนินงานโดยศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคล เพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ซึ่งได้แก่ 1) การจัดการศึกษาพิเศษและการจัดการศึกษาเรียนรวม 2) การเสริมสร้างทักษะอาชีพและการมีงานทำสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ 3) ทักษะที่จำเป็นในการทำงานในศตวรรษที่ 21 แล้วนำมาออกแบบและพัฒนาหลักสูตรอบรมพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคล เพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 Information ให้ข้อมูลความรู้โดยการจัดอบรมพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคล เพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ซึ่งมีวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญจากภาคีเครือข่ายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายการศึกษาพิเศษร่วมให้ความรู้และประสบการณ์ตามหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 4 Do ปฏิบัติการนิเทศ เป็นการลงมือปฏิบัติการนิเทศติดตามร่วมกับภาคีเครือข่ายศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยใช้เทคนิคการนิเทศแบบการสอนงานและเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ประกอบกับการใช้คู่มือการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาสำหรับผู้นิเทศ จำนวน 5 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 ประเภทผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา หน่วยที่ 2 การจัดการเรียนรู้รายบุคคลผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา หน่วยที่ 3 การวิเคราะห์ความถนัดและความสนใจรายบุคคลของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา หน่วยที่ 4 การออกแบบกิจกรรมการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา หน่วยที่ 5 การประเมินการปฏิบัติทักษะอาชีพและผลงานของผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 5 Encourage สร้างขวัญกำลังใจ เป็นการเสริมแรงของผู้นิเทศ ซึ่งให้ครูผู้รับการนิเทศมีความมั่นใจ และเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานซึ่งดำเนินการไปพร้อมกับที่ผู้รับการนิเทศกำลังปฏิบัติงานหรือการปฏิบัติงานได้เสร็จสิ้น

ขั้นตอนที่ 6 Share แบ่งปันประสบการณ์ เป็นการพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแบ่งปันประสบการณ์ที่ได้จากการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาระหว่างศึกษานิเทศก์ ผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศ และระหว่างครูผู้รับการนิเทศด้วยกัน

ขั้นตอนที่ 7 Evaluation ประเมินสะท้อนผล เป็นการประเมินกระบวนการนิเทศทุกมิติ ทั้งกระบวนการนิเทศและเครื่องมือที่ใช้ในนิเทศ การประเมินผู้รับการนิเทศและประเมินตัวผู้นิเทศ โดยทำการประเมินผล 3 ระยะ คือ 1) ก่อนการนิเทศประเมินความรู้ความเข้าใจด้านการส่งเสริมทักษะอาชีพ และการปฏิบัติงานในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาก่อนการนิเทศ 2) ระหว่างการนิเทศประเมินความสามารถในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการปฏิบัติงานในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา และ 3) หลังการนิเทศ ความรู้ความเข้าใจด้านการส่งเสริมทักษะอาชีพและการปฏิบัติงานในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา หลังการนิเทศ และประเมินความคิดเห็นของครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมประจำ โรงเรียนที่มีต่อการนิเทศ แล้วนำข้อมูลสรุปและรายงานผลต่อไป พร้อมกันนี้ผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือการนิเทศ ดังนี้ 1) คู่มือการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการปฏิบัติงานในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา 2) คู่มือการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการปฏิบัติงานในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาสำหรับผู้นิเทศ เพื่อนำมากำหนดกรอบเนื้อหาของชุดการนิเทศ ได้แก่ ประเภทผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา การจัดการเรียนรู้รายบุคคลผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา การวิเคราะห์ความถนัดและความสนใจอาชีพรายบุคคลของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา การออกแบบกิจกรรมการส่งเสริมทักษะอาชีพและการปฏิบัติงานในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา และการประเมินการปฏิบัติทักษะอาชีพ และผลงานของผู้เรียน 3) แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการปฏิบัติงานในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ประกอบด้วย เนื้อหา จุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ ภาระงานหรือชิ้นงาน การออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ วิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมิน และการรายงานผลการประเมินและนำผลการประเมินไปใช้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพของชุดนิเทศ แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมประจำโรงเรียนและสมัครเข้าร่วมในการพัฒนา

2.1 แบบประเมินคุณภาพของชุดนิเทศ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการปฏิบัติงานในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ มีข้อคำถามรวม 25 ข้อ โดยผู้วิจัยได้นำไปปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบหาดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ และได้ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.6-1.0 และมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (Rater Agreement Index : RAI) เท่ากับ 0.94

2.2 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาก่อนและหลังการนิเทศ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ โดยผู้วิจัยได้นำไปปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และนำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ คัดเลือกแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจที่มีค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความสอดคล้องกับจุดประสงค์ ตั้งแต่ 0.60-1.00 โดยใช้สถิติการวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงของเนื้อหา เมื่อได้แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้ว นำไปทดสอบกับครูที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนนแล้ว นำมาวิเคราะห์ความยากง่าย (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของข้อสอบแต่ละข้อแล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .20 ถึง .08 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ .02-1.00 โดยคำนึงถึงความครอบคลุมของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดคัดเลือกไว้ มีพิสัยของค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับจุดประสงค์ พบว่า ข้อสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.8-1.0 มีค่าระดับความยากง่าย ตั้งแต่ 0.28-0.75 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.27-0.82 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.91

2.3 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบรูปรี 3 ระดับ มีข้อประเมินรวม 7 ประเด็น คือ 1) องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ 2) การกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ 3) การกำหนดภาระงานหรือชิ้นงาน 4) การออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 6) การกำหนดวิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมิน และ 7) การรายงานผลการประเมินและนำผลการประเมินไปใช้ โดยผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบหาดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ และได้ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปให้ครูที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองใช้ จำนวน 10 คน พบว่า ข้อความมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.0 และมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (Rater Agreement Index : RAI) เท่ากับ 0.91

2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการนิเทศ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษามีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีข้อคำถามรวม 25 ข้อ ครอบคลุมขั้นตอนการนิเทศ 7 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 Assessment ประเมินสภาพปัจจุบัน ขั้นที่ 2 Plan วางแผนการดำเนินงาน ขั้นที่ 3 Information ให้ข้อมูลความรู้ ขั้นที่ 4 Do ปฏิบัติการนิเทศ ขั้นที่ 5 Encourage สร้างขวัญกำลังใจ ขั้นที่ 6 Share แบ่งปันประสบการณ์ และขั้นที่ 7 Evaluation ประเมินสะท้อนผล โดยผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบหาดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ และได้ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน พบว่า ข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.8-1.0 มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.26-0.80 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการนำชุดการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมประจำโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index: E.I.) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation: C.V.) ของชุดการนิเทศ โดยทำการทดลอง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 การทดลองกลุ่มเดี่ยว 1:1 ทดลองกับครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 จำนวน 1 คน พบว่า ชุดนิเทศมีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.68 และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) เท่ากับ 4.75 กลุ่มที่ 2 การทดลองกลุ่มเล็ก 1:10 ทดลองกับครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวม จำนวน 10 คน ได้แก่ โรงเรียนบ้านไผ่ศึกษา จำนวน 5 คน และโรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จำนวน 5 คน พบว่า ชุดนิเทศมีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.65 และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) เท่ากับ 7.26 กลุ่มที่ 3 การทดลองภาคสนาม 1:50 ทดลองกับครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวม โรงเรียนเวียงน้อยศึกษา จำนวน 50 คน พบว่า ชุดนิเทศมีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.64 และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) เท่ากับ 5.72

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลผลการนิเทศ โดยการนำชุดการนิเทศ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมประจำโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำนวน 56 คน จากโรงเรียนที่จัดการศึกษาเรียนรวม จำนวน 8 โรงเรียน โดยเลือกแบบเจาะจง ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้ 1) เป็นครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมประจำโรงเรียน และสมัครเข้าร่วมในการพัฒนา 2) มีเวลาเพียงพอในการเข้ารับการพัฒนา 3) เป็นครูที่ต้องการเห็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงของการจัดการศึกษาเรียนรวมเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (1970: 607 - 610)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินคุณภาพชุดนิเทศ และแบบสอบถามความคิดเห็นวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายตามเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2553: 130)

2. ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของ บุญชม ศรีสะอาด (2553: 130)

คะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00 แปลความหมาย เหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50 แปลความหมาย เหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50 แปลความหมาย เหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50 แปลความหมาย เหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 –1.50 แปลความหมาย เหมาะสมน้อยที่สุด

3. หาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดการนิเทศโดยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล E.I

4. หาค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการนิเทศ โดยใช้ค่า C.V.

5. เปรียบเทียบคะแนนความรู้ความเข้าใจของครูก่อนและหลังการใช้นิเทศโดยใช้สถิติ t-test แบบ Paired - samples t-test

ผลการวิจัย

1. การนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาที่สร้างขึ้น ซึ่งผลการประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ในภาพรวมชุดการนิเทศมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D.= 0.15) และเมื่อพิจารณาผลการประเมินเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเอกสารชุดนิเทศมีคุณภาพในระดับมาก ($\bar{X}=4.38$, S.D.= 0.16) รองลงมาเป็นด้านความสำคัญและประโยชน์มีคุณภาพในระดับมาก ($\bar{X}=4.35$, S.D.= 0.13) และด้านการนำไปใช้มีคุณภาพในระดับมาก ($\bar{X}=4.30$, S.D. = 0.45) ตามลำดับ และเมื่อนำมาหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของชุดการนิเทศพบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.68 และ ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 5.70

2. ผลการนิเทศโดยเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาของครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมประจำโรงเรียนที่มีต่อการนิเทศก่อนและหลังการนิเทศ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงผลการนิเทศโดยเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมประจำโรงเรียนที่มีต่อการนิเทศก่อนและหลังการนิเทศ (n=56 คน)

การทดลอง	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนการนิเทศ	56	17.83	2.64	18.62*	.00
หลังการนิเทศ	56	25.12	2.15		

* $p < .05$

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมประจำโรงเรียนที่มีต่อการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา พบว่า ในภาพรวมครูมีความคิดเห็นต่อการนิเทศแบบ APIDESE ว่าเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, S.D.=0.50) และเมื่อพิจารณาเป็นรายขั้นตอน พบว่า ขั้นตอนที่ 1 ประเมินสภาพปัจจุบัน (Assessment) เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.56$, S.D.=0.54) ขั้นตอนที่ 2 วางแผนการดำเนินงาน (Plan) เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D.=0.49) ขั้นตอนที่ 3 ให้ข้อมูลความรู้ (Information) เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.46$, S.D.=0.55) ขั้นตอนที่ 4 ปฏิบัติการนิเทศ (Do) เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.50$, S.D.=0.59) ขั้นตอนที่ 5 สร้างขวัญกำลังใจ (Encourage) เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.48$, S.D.=0.56) ขั้นตอนที่ 6 แบ่งปันประสบการณ์ (Share) เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.58) และขั้นตอนที่ 7 ประเมินสะท้อนผล (Evaluation) ($\bar{X}=4.42$, S.D.=0.54)

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า การนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาที่สร้างขึ้น มีขั้นตอนการนิเทศ 7 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ประเมินสภาพปัจจุบัน (Assessment) ขั้นตอนที่ 2 วางแผนการดำเนินงาน (Plan) ขั้นตอนที่ 3 ให้ข้อมูลความรู้ (Information) ขั้นตอนที่ 4 ปฏิบัติการนิเทศ (Do) ขั้นตอนที่ 5 สร้างขวัญกำลังใจ (Encourage) ขั้นตอนที่ 6 (Share) แบ่งปันประสบการณ์ และขั้นตอนที่ 7 ประเมินสะท้อนผล (Evaluation) ภาพรวมชุดการนิเทศมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D.=0.15) และเมื่อพิจารณาผลการประเมินเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเอกสารชุดนิเทศมีคุณภาพในระดับมาก ($\bar{X}=4.38$, S.D.=0.16) รองลงมาเป็นด้านความสำคัญและประโยชน์มีคุณภาพในระดับมาก ($\bar{X}=4.35$, S.D.=0.13) และด้านการนำไปใช้มีคุณภาพในระดับมาก ($\bar{X}=4.30$, S.D.=0.45) ตามลำดับ และเมื่อนำมาหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของชุดการนิเทศ พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.68 และ ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 5.70 ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างชุดนิเทศขึ้น จากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาข้อมูลจากการนิเทศในปีที่ผ่านมา นำมาวิเคราะห์โครงสร้าง ชุดการนิเทศ และดำเนินการสร้างตามหลักการ มีการระบุความสำคัญและความเป็นมาชัดเจน กำหนดวัตถุประสงค์ ในการจัดทำชัดเจน กำหนดเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์การจัดทำ มีการนำเสนอเนื้อหาเป็นไปตามลำดับ ขั้นตอน ชัดเจนเข้าใจง่าย มีกิจกรรมให้ครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมประจำโรงเรียน ได้ลงมือปฏิบัติ ทบทวนความรู้ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และสามารถนำชุดการนิเทศไปใช้ในการพัฒนาครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมประจำโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาขอนแก่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ ถาวรโชติ (2564: 78) ที่ศึกษารูปแบบการนิเทศ ด้วยเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

พบว่า องค์ประกอบที่สำคัญในการนิเทศ ประกอบด้วย เครือข่ายความร่วมมือ กระบวนการนิเทศ และประสิทธิภาพของการนิเทศ ซึ่งสอดคล้องกับหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556: 45) ได้ระบุถึงจุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา โดยมุ่งเน้นที่กระบวนการพัฒนาครูในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) พัฒนาบุคลิกภาพที่ดีให้แก่ครูในด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ 2) เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูและเสริมสร้างสมรรถภาพการสอนให้กับครู 3) เพื่อพัฒนากระบวนการทำงานของครู การประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่ายการนิเทศ และแหล่งวิทยาการในการบริการช่วยเหลืองานวิชาการของโรงเรียน 4) เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในตำแหน่งวิชาชีพครูจากจุดมุ่งหมายที่นักวิชาการ ได้กล่าวไว้บ่งบอกได้ว่าประสิทธิผลการนิเทศก็เพื่อให้เกิดคุณภาพทั้งในระดับโรงเรียน ครู และนักเรียน

2. ผลการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น อภิปรายผลได้ดังนี้ ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาของครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมประจำโรงเรียนที่มีต่อการนิเทศก่อนและหลังการนิเทศ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการนิเทศแบบ APIDESE ผ่านกระบวนการในการสร้างและพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยมีการศึกษาแนวคิดทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษและการนิเทศ ตลอดจนนโยบายการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเรียนรวม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565: 1) รวมทั้งการตรวจสอบความเชื่อมั่นจากผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศใน 3 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างของเอกสาร ด้านความสำคัญและประโยชน์ และด้านการนำไปใช้ พบว่า อยู่ในระดับมาก ส่วนในภาพรวมของความรู้ความเข้าใจของครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาก่อนการนิเทศนั้น ครูบางคนเป็นครูบรรจุใหม่และเป็นครูที่เพิ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมประจำโรงเรียน จึงยังขาดความรู้และประสบการณ์ด้านประเภทผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา การจัดการเรียนรู้รายบุคคลของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา การวิเคราะห์ความถนัดและความสนใจอาชีพรายบุคคลของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา การออกแบบกิจกรรมการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาและการประเมินการปฏิบัติทักษะอาชีพและผลงานของผู้เรียน เมื่อได้รับการอบรมพัฒนาและให้ข้อมูลความรู้ (Information) และมีการนิเทศแบบการสอนงานและเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ร่วมกับชุดนิเทศ เสริมสร้างขวัญกำลังใจ (Encourage) ระหว่างการปฏิบัติการนิเทศ ตลอดจนแบ่งปันประสบการณ์ร่วมกัน (Share) ผ่านการนิเทศออนไลน์

Facebook และ Line แก่ศึกษานิเทศก์ ครู และผู้ที่สนใจทั่วไป สอดคล้องกับสังัด อุทรานันท์ (2550: 36) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการวางแผนการนิเทศว่าต้องเริ่มจากการรับทราบสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ ร่วมกันของบุคลากรภายในโรงเรียน จากนั้นนำปัญหามาวิเคราะห์หาสาเหตุ กำหนดจุดประสงค์ และแนวทาง ในการดำเนินการนิเทศให้ประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้ศึกษานิเทศก์และผู้อำนวยการโรงเรียน มีบทบาทหน้าที่ของ ผู้ให้การนิเทศ ซึ่งแตกต่างจากครูการศึกษาพิเศษที่อยู่ในบทบาทของผู้รับการนิเทศ ทำให้คาดหวังการได้รับ คำแนะนำหรือการให้ความสะดวกในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษจากผู้ให้การนิเทศ และสอดคล้องกับ กอบแก้ว ภูมิเรส (2553: 25) ที่ได้สรุปว่า การนิเทศการศึกษามีเป้าหมาย เพื่อพัฒนาครูให้ก้าวหน้าทางวิชาชีพ ช่วยให้เด็กมีพัฒนาการด้านคุณภาพการเรียนรู้และทักษะการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ไปสู่ทางที่ดีขึ้น โดยความสามารถ ในการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียน ที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา พบว่า ครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมประจำ โรงเรียนมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.89$, $S.D. = 0.13$) ทั้งนี้ เนื่องมาจากการนิเทศแบบ APIDESE เป็นการนิเทศที่ได้มีการดำเนินการแบบมีส่วนร่วมทั้งจากศึกษานิเทศก์ ประจำสหวิทยาเขตที่วิเคราะห์ข้อมูลการนิเทศเพื่อนำมาร่วมวางแผนและออกแบบกระบวนการนิเทศที่เหมาะสม นอกจากนี้การนิเทศยังมีการอบรมพัฒนาครูให้ข้อมูลความรู้ที่จะใช้ในการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้รายบุคคล ในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ทางการศึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านจากฝ่ายการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยขอนแก่น หลังจากนั้น มีการปฏิบัติการนิเทศติดตามร่วมกับภาคีเครือข่ายศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยใช้เทคนิคการนิเทศแบบการสอนงานและเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ประกอบกับการใช้คู่มือการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำ ในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา จำนวน 5 หน่วย ส่งผลให้ครูมีความมั่นใจ ในการวิเคราะห์ความถนัดและความสนใจอาชีพรายบุคคลของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา การจัดการเรียนรู้รายบุคคลผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา การออกแบบกิจกรรมการส่งเสริม ทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาและ การประเมินการปฏิบัติทักษะอาชีพและผลงานของผู้เรียน ซึ่งมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง ที่ต้องการให้นักเรียนมีพื้นฐานอาชีพที่ตรงกับบริบทอาชีพของครอบครัวที่ได้ดำเนินการอยู่แล้วหรือมีตลาด หรือสถานประกอบการรองรับ ตลอดจนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของครูและผู้เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ แนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2557: 32) การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาที่มุ่งเน้นให้ ผู้เรียนมีทักษะด้านอาชีพและสามารถประกอบอาชีพได้หลังจบการศึกษา และงานวิจัยของ สุจินต์ สว่างศรี (2549: 87) ได้ศึกษาการส่งเสริมอาชีพคนพิการทางสติปัญญาของโรงเรียนลพบุรีปัญญานุกูล จังหวัดลพบุรี พบว่า

ผู้ปกครองมีความคาดหวังให้สถานศึกษาฝึกทักษะนักเรียนเพื่อการทางสติปัญญาในด้านทักษะทางสังคม ทักษะการช่วยเหลือตนเอง ลักษณะนิสัยที่เป็นต่อการทำงาน ทักษะด้านอาชีพ สำหรับแนวทางการฝึกอาชีพของคนเพื่อการทางสติปัญญาควรใช้พื้นฐานจากงานอาชีพที่คนในครอบครัวหรือชุมชนดำเนินการอยู่ เพื่อให้สะดวกในการสนับสนุนให้กลับไปสู่ชุมชน ซึ่งความสำเร็จจะเกิดขึ้นอยู่ที่การจัดการเรียนรู้ของครู ซึ่งสอดคล้องกับอภิเชษฐ์ วัฒนวรกุลเลิศ (2552: 95) ที่กล่าวว่า ศึกษาวิเคราะห์ได้สนับสนุนให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับการวางแผนงานและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แต่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ครูยังได้รับคำชี้แนะเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษยังไม่เพียงพอ กระบวนการนิเทศทางการศึกษาพิเศษมีความสำคัญต่อการพัฒนา ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการศึกษาพิเศษ ช่วยให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรสามารถจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมประจำโรงเรียนที่มีต่อการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา พบว่า ในภาพรวมครูมีความคิดเห็นต่อการนิเทศแบบ APIDESE เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, $S.D.=0.50$) ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยได้มีการชี้แจงการวิจัยอย่างเป็นขั้นตอนชัดเจนให้ครูและศึกษานิเทศก์ประจำสหวิทยาเขตทราบ จึงเกิดความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียน ที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา นอกจากนี้ครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาเรียนรวมประจำโรงเรียน มีความตระหนักถึงประโยชน์ที่จะได้รับทั้งการพัฒนาตนเอง และเป้าหมายสูงสุดคือ การพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาซึ่งต้องอาศัยองค์ความรู้และเทคนิคการจัดการเรียนรู้เฉพาะ อีกทั้งการเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้ครูได้ลงมือปฏิบัติจริงตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนเกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม เช่น ผลงาน ผลผลิตของผู้เรียนอันเกิดจากการจัดการเรียนรู้รายบุคคลต่อยอดการประกอบอาชีพและการมีงานทำในอนาคต สอดคล้องกับแนวคิดของ อำนาจ ชีระวนิช (2553: 83) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมงานอาชีพเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งฝึกทักษะด้านการประกอบอาชีพให้ผู้เรียนโดยมุ่งหวังให้เกิดทักษะด้านฝีมือ มีความขยันอดทน และมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน องค์ประกอบด้านเงื่อนไขความสำเร็จ การบริหารจัดการสถานศึกษา คือนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดและการสนับสนุนจากองค์กรเงื่อนไขความสำเร็จมีความสัมพันธ์กันในเชิงระบบ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ศึกษาวิเคราะห์หรือผู้เกี่ยวข้องควรนำชุดการนิเทศแบบ APIDESE ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ตามขั้นตอนเพื่อให้ครูที่ได้รับมอบหมายให้จัดการศึกษาเรียนรู้รวมในสังกัดมีความรู้ความเข้าใจและสามารถพัฒนาด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคล ในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำแก่ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา
2. ผู้นิเทศควรศึกษาชุดการนิเทศแบบ APIDESE ให้เข้าใจและวางแผนเตรียมการทำงานล่วงหน้าในการดำเนินการนิเทศอย่างเป็นระบบ เพื่อดำเนินการนิเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. การนิเทศควรนิเทศอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนส่งเสริมให้กำลังใจแก่ครู และให้คำชี้แนะเป็นพี่เลี้ยงกับครูเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นต่อกระบวนการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคลของครู และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อนำไปสู่การขับเคลื่อนคุณภาพการจัดการศึกษาเรียนรู้รวมในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำแก่ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยผลการใช้ชุดการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของชาติตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579
2. ควรมีการวิจัยการใช้ชุดการนิเทศแบบ APIDESE เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้รายบุคคลในการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาร่วมกับกระบวนการมีส่วนร่วมของเครือข่ายที่เกี่ยวข้องด้านการพัฒนาอาชีพและการมีงานทำเกิดแนวทางการพัฒนาการศึกษาที่กว้างขึ้นทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี

เอกสารอ้างอิง

- กอบแก้ว ภูมิรส. (2553). การศึกษาการจัดการนิเทศการสอนในโรงเรียนเครือข่ายมูลนิธิ คณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย. ม.ป.พ.
- ทิพวรรณ ถาวรโชติ. (2564). รูปแบบการนิเทศด้วยเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. สุวีริยาสาส์น.
- วัชรวิทย์ เล่าเรียนดี. (2553). การนิเทศการสอน สาขาหลักสูตรและการนิเทศ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21. พิมพ์โดยสยามกัมมาจล.

- สังต์ อุทรานันท์. (2550). การนิเทศการศึกษา หลักการ ทฤษฎีและปฏิบัติ. มิตรสยาม.
- สุจินต์ สว่างศรี. (2549). การส่งเสริมอาชีพคนพิการทางสติปัญญาของโรงเรียนลพบุรีปัญญานุกูล จังหวัดลพบุรี.
โรงเรียนลพบุรีปัญญานุกูล จังหวัดลพบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). การขับเคลื่อนการศึกษามัธยมศึกษาไทย 4.0
เพื่อการมีงานทำแห่งศตวรรษที่ 21. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
ชุมชุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช
2552-2559. ฟินนี่พับลิชชิง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2556). พัฒนาการของคุณภาพนักเรียน และแนวทางการประเมิน.
หน่วยศึกษานิเทศก์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 -2579. พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2557). ภารกิจและนโยบาย. <http://www.vec.go.th/Default.aspx?tabid>.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2558). สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี
(พ.ศ. 2561-2580). สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2557). ผลการประเมินคุณภาพ
ผู้เรียนระดับชาติ ปีการศึกษา 2556 บทสรุปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย. ชุมชุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.
- อภิเชษฐ์ วัฒนวรกุลเลิศ. (2552). การสนับสนุนงานการวิชาการในโรงเรียนของศึกษานิเทศก์ อำเภอเวียงแห
จังหวัดเชียงใหม่. [สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อำนาจ ธีระวิฑ. (2553). การจัดการยุคใหม่. มาเธอร์ บอส แพคเกจจิง.
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Journal
of Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Stainback, S & Stainback, W. (1996). *Inclusion : A guide for educators*. Paul H.Brooks.